

ни служащи, така и отъ по-просвѣтенитъ и по-развити селени, кметове и окръжни съвѣтници, нашия селенинъ не се увѣри въ голата истина, че прѣди всичко трѣбва да си помага самъ, за да му помогне и Богъ — както казва народната пословица, до като самъ съзнае, че вмѣсто да прѣкарва свободното си отъ полски работи врѣме по кръчмитѣ и да харчи послѣдния си грошъ въ пиене, той трѣбва да излѣзе доброволно и да поработи нѣкой денъ на селския пѣтъ, който е необходимъ за подобренieto на собственото му благосъстояние.

За мостоветѣ по междуселскитѣ пѣтища нѣма какво и да се говори, защото като нѣма уредени пѣтища неможе да има и добри, или що-годѣ проходими, мостове по тѣхъ, а пѣкъ извѣстно е, че нашитѣ пѣтища се прѣсичатъ съ множество дерета и рѣчици, които при най-малко наводнение ставатъ непроходими даже пѣша, а колко повече съ натоварени кола. Като за примѣръ ще споменъ, че само за изъ к.-агачската околия околийскиятъ началникъ посочва тъмо на 14 мостове, които иматъ нужда отъ коренна поправка или съвсѣмъ нова постройка за да станатъ проходими.

ПОЩА И ТЕЛЕГРАФИ.

Въ службата на пощитѣ и телеграфитѣ изъ окръжието прѣвъ отчетната година не сж станжли почти никакви смѣстивни измѣнения, съ изключение само на това, че тѣзи година пощата между Ямболъ — К. Агачъ — Каваклий и обратно вмѣсто по два пѣти въ седмицата, както бѣше до сега, почна да пристига и заминава по три пѣти въ седмицата, съ което измѣнение се направи голѣмо улеснение както за правителственната, така и за частната кореспонденция.

Въ минжлогодишното си изложение бѣхъ спомѣналъ, че голѣма нужда се осѣща за откриване телеграфъ пощенска станция въ с. Тагаръ-кьой, каваклийска околия, което е 24 километра отъ Каваклий, на самата граница съ Турция, гдѣто има жтница и участъкъ отъ пограничната сгража, а най-вече, че е соборенъ пунктъ на търговцитѣ, които се сношаватъ съ г. Одринъ, но и до сега не е станжло ниваево распорѣждане за откриване на такава станция, която не ще бѣде безъ полза въ търговско, административно и стратегическо отношения.